

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 7. Monachi in Syria.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

Sæculum IV.

A. C. 374.

rum dicebatur. Itaque hi duo viri illuc Christianam Religionem induxerunt, Ecclesias, & Monasteria fundarunt, singulæ pietatis, hospitalitatis, & charitatis in Deum specimina dederunt. Circa hoc

Soz. VI.

c. 32.

tempus, regnante Valente, haud procul Bethelia quatuor solitarii celebrabantur, Salamanes, Physcon, Malachion, & Crispion, S. Hilarionis fratres, & Discipuli. Abbas Sylvanus, in Palæstina natus, illo tempore in Ægypto erat, exinde in monte Sina domicilium fixit, post hæc grande Monasterium prope torrentem Gerare condidit. Juliano apostata imperante, Monasterium erat Jerosolymæ sub Philippi Abbatis Regimine. Aliud existebat in littore maris mortui, quod Laura de Pharan dicebatur, quippe vox hæc Laura significabat domicilium Monachorum, qui in cellulis, inter se aliquantum distantibus, vivebant sub uno Capite.

Ruff. II. hist.

§. VII.

Monachi in Syria.

Theod. Philoth. c. 13. c. 9. c. 26.

Montes prope urbem Antiochiam magno numero Anachoretarum repleti erant. Inter alios numerantur Macedonius, cognomine Critophagus, qui hordeo nutriebatur; Petrus ex Galatia, & Bassus ducentorum Monachorum Abbas. In monte Corypho inter urbes Antiochiam, & Beream sito Abbas Eusebius

bis vivebat. Simeon Senior in monte Aman duo Monasteria regebat. Prope ^{Sæculum IV.} A. C. 374.
 Cyrum plures Anachoretæ degebant, at- Ibid. c. 16.
 que inter alios S. Maron, quorumdam
 Monasteriorum Fundator, quorum unum
 in Provincia Apamiensi, dicta secunda Sy-
 ria, positum erat. Prope Zeugma in Eu-
 phratis littore S. Publius duplex Mona-
 sterium fundaverat, nempe unam domum Ibid. c. 5.
 Græcis, alteram Syris, sed unam tantum
 Ecclesiam, ubi vespere, & mane congregati,
 sua quique lingua patria Laudes
 divinas cantabant. In Mesopotamia, &
 Syria superiore, quæ Persidem respicit,
 vitæ Monasticæ Auctor habebatur Aones, Soz. VI.
 qui tanta in Syria, quanta S. Antonius c. 33.
 in Ægypto præstitisse dicebatur; Mona-
 sterium ejus positum erat Phadane, qui i-
 dem credebatur esse locus, quo Patriar- Gen. 29. 10.
 cha Jacob Rachelem primo vidit. Disci-
 pulos habuit Gaddanam, & Azizium;
 Hi Monachi Sedes suas inter Edeffam, & Soz. VI.
 Nisibin, circum Sigoron montem dilata- c. 34.
 runt. Deum jugiter laudabant, hymnos
 juxta usum Ecclesiæ cantantes; quando
 capiendi cibi necessitas urgebat, per mon-
 tem tanquam ad pascua dispergebantur,
 quisque manu tenens falciculam, herbas-
 que, quas occupassent, comedebant.
 Initio vocabantur pabulatores, quod sem-
 per in montibus errarent, sicut pecudes
 in pascuis, domos non habentes, nec pa-

Sæculum IV.
A. C. 374.
Ephr. Serm.
in SS. PP.
p. 771.

nem, aut quidquam igne lixatum comedentes. Tabernacula eorum erant petra, & cavernæ; sepulchrum, ubicunque a morte fuissent occupati, seu id contingeret, dum Laudes Dei canerent, aut opera sua comederent, aut per montes ambularent. Ita de his Monachis S. Ephrem loquitur.

§. VIII.

S. Ephrem.

Soz. III. c.
16. Ephr.
Conf. p. 605.

Et vero horum Monachorum vita S. Ephrem erat notissima, utpote eadem ætate, & in eadem Regione versantis; imo & ipse inter Anachoretas superioris Syriæ clarissimus fuit. Natus erat Nisibi, aut in vicinia, parentibus pauperibus, & suo labore victum parantibus, at Jesum Christum coram Judicibus confessus fuerant, atque Ephrem in sua familia, coram mundo quidam obscura, illustres Christi Martyres recensebat. Nomen ejus Ephrem, idem est, quod Ephraim, nam generatim Nomina hominibus veteris Testamenti communia in Syria, & in partibus Orientis remotissimis usurpabantur. Cum esset juvenis, eique dubia, an daretur Dei Providentia, in mentem venissent, Deo ita disponente de hac veritate propria experientia convictus est. Aliquando in sylvis a semita aberravit, & ad quosdam Pastores se recepit

Ibid. p. 599.